

Szerkesztői iroda

és
kiadóhivatal:
Ily. Cirner Jozsefnél
Magyar-utca 2. sz. a.,
hova egy a lapszelle-
mi részlet illető köz-
lemények, mint az
előfizetések és hird-
etések bérmentesen
küldendők.

Kéziratok nem adat-
nak vissza.

Megjelenik
minden vasárnap.

KÖZÉRTDEK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

Előfizetési feltételek:
helyben házhoz hord-
va vagy vidékre pos-
tán küldve
egész évre 4 frt,
félre 2 frt,
negyedévre 1 frt

Hirdetések díja:
□ ezertiméterenként
3 kr. Kereskedők és
gyárosok külön ar-
kedvezményben rés-
zesülnek. Bélyegdíj
30 kr.

Nyitlár sora 20 kr.

A népkönyvtárak.

Az ős szép, verőfényes napjai elmul-
tak, a gazdálkodás kúnt a szabadban
bevégezte munkáját, a gazda megtette
intézkedéseit a közelgő télre és most a
zord idő bekövetkeztével házában, kis
otthonában várja újra a tavasz közele-
dését, pihen és gyűjt erőt a tavasszal
újra kezdődő küzdelmére a természettel.
Ezen időszakot, a tél kezdetét, hazánk
kulturális tényezői, a kultur-egyletek,
mindannyiszor felhasználják arra, hogy
módot és eszközt találjanak ki, mi mó-
don, mely eszközökkel hathatni oda, hogy
hazánk földműves népe a hosszú tél
hosszas estéit, pihenő napjait olyképp
használja fel, hogy a lehető legkönnye-
debb módon sajátítsa el valamit a jó-
tékony kulturából, mely testének, lelké-
nek jótékony tápot adva, őt a művelt-
ség miszteriumába bevezesse.

Ezen, a milyen szép, éppen oly nehéz
dolog megvalósítására vállalkozott a
„Dunántúli közművelődési egyesület.“
Vidéki városokban és falvakban népkö-
nyvtárakat akar létesíteni, hogy legyen
mindenütt a köznépnek módja és alkalma ismereteit szélesíteni

oly formában, hogy egyuttal szórakoztató
is legyen.

Hogy szépnek mondjuk e ezélt, azt
indokolnunk nem kell; hogy nehéznek is
tartjuk, azt sok szomorú tapasztalat
mondhatja velünk.

A népkönyvtárak általánosításával nem
a Dunántúli Közművelődési Egyesület
foglalkozik nálunk először. Nincs és nem
volt kulturegylet, mely azt fel nem
vette volna programjába. Legtöbbet
— mert évtizedeken keresztül — foglal-
koztak vele a tanítóegyletek. És a
népkönyvtárak ezek dacára még ma
sincsenek túl a jámbor ohajtásokon.

De éppen a szerzett tapasztalatokból
tudjuk, hogy sok próbálgatásnak ez a
meddősege korántsem jelenti azt, mintha
az eszme nem volna életrevaló. A baj
az, hogy egyetlen kísérletnél sem talál-
ták el a megvalósítás helyes útját; mert
sohasem számoltak a nép természetével
s a neki szánt jót mindig olyan formá-
ban akarták nyújtani, amilyenben soha-
sem fogadott el semmit s nem is fog
soha elfogadni.

A népkönyvtárakat rendszeren úgy igye-
keztek létesíteni, hogy a nép körében

akarnak alakítani könyvtár-egyesületet
kiszabott tagsági díjakkal, szigorú alap-
szabályokkal. A tagdíjakból és — (még
ez is!) — a kikölcsönzött könyvek olva-
sási díjából beszereznek ugynevezett
„népies irodalmi termékeket“, melyek
nagy része nem egyéb nagyképp s erő-
szakolt oktatásokról, elvont értékű s
kevés jó hatású erkölcsi prédikációknál.
Ezeket aztán kikölcsönzik az egyesületi
tagok egyszer-kétszer, míg meg nem
unják. Kevés idő múlva már senki sem
érdeklődik a könyvtár iránt s az egész
nagy dolog — ha már megcsinálták is —
hamarosan örök álmokra hajítja a fejét.

Akárkik és akárhányszor ismételjék
is a népkönyvtárak létesítését ezen a
módon, soha sem fog sikerülni.

A népkönyvtárak létesítésénél három
fő szempontot kell alapul venni: 1. hogy
a népet semmiféle egyesületi korlátba
szorítani nem lehet; 2. a népkönyvtár-
ral a népet egy fillérvényi áldozatra sem
kell serkenteni; 3. hogy a néppel nem
oktató, leckéztető, hanem az általa ter-
mészeténél fogva szeretett könyvekkel
kell az olvasást megkedveltetni.

De még ezekkel sem szabad egyszerre

TÁRCZA.

Emlék-virág.

Azt a hervadt kis virágot
Amit tőled kaptam,
El-elnézem, megcsokolom
Százszor is egy napban.

Szegény, fonyadt, száraz virág
Csodálkozva nézi;
Mért fűrésztöm csókjaimmal,
Azt sehogysem érti.

Hej, ha egyszer májd idővel
Könyvem hull reája:
Meg fogja érteni, hogy te
Elhagytál, leányka.

Reim Lajos.

Husz év múlva.

Ford. Papp Ferencz.

II.

Husz év mult el.

Valóságos professzor lett. A látszat mellett
szólt a közvélemény, hogy valóban eszes,
nagy tudományú férfi.

Az az essay sohasem lett bevégezve. Irt
ő azóta sok mást, melyek nevére fényt hoz-
tak, habár vagyont nem is, hanem ő tulaj-

donképpen nem pénzért irt. Megelégedett
azzal, hogy két pályadíjban részesítették s
egy külföldi tudós társaság levelezőjévé vá-
lasztotta.

Hat, jó étvágyu gyermek ült a professzor
ur sovány asztalánál.

Iró asztalánál ül. Régi írásai között meg-
találja annak az értekezésnek vázlatát, mely-
nek szélére írónnal volt írva: mily nagy a
világ, mi örök, szép és jó? s alatta nevének
felelete. Ott, ott volt a rég feledett fragmen-
tum. Oly bámulva nézett a poros papírra,
mintha az egyiptomi mumia volna. Reszkető
kezekkel tette maga elébe. Elmélyedve tá-
maszkodott a karszékhöz; krax! a karfa le-
esett a padlóra; úgy-úgy elfeledte, hogy
csak enyvezve van! Ki az ördög gondolhat
mindig arra? De különben is e szenvedélyes
mozdulatok mintha nem is övéi lennének,
oly szokatlanok.

Rá hajolt a kéziratra.

Milyen más, mily kedves ez az írás. Mintha
egy régen elhalt barát, vagy testvére volna.
Ezek a kedves kis cikornyák az ő hatal-
mas vonásai mellett, az az ingatagság a
kezdő betűknél, az a kerekítés, valóban ő
maga, aki írta.

Abban a pillanatban feltűnt előtte amaz
éj, olvasta a feleletet, mit neje adott a kér-
désekre; kimondhatatlan elfogódottság vett
erőt szívében, szeméi elborultak. Látta őt bájos,

ifju szépségében, a csábos elevenséget, a vi-
dám arcot. Érezte, mint öleli át karjaival,
érezte lehelletét, hallotta szavait, a lágy, hi-
zelgő hangokat.

Érezte, mint lepi meg szívéét az új kéj-
érzet, amint első szülöttjének rózsás képe ott
az ágyacskában megjelenik előtte.

Igen — könyvek voltak azok, hosszasan
hullva a megsárgult papírra. Mint a tetten ért
gyerek ugrik fel. Egy professzor és könyvek?
Gyorsan lépked föl és le a szobában, majd az
ablakhoz lép, s mély gondolatokba mélyed.

Nagy Isten, mennyire megváltoztak az
idők! Nem akarta azt mondani, hogy az em-
berek. Az ő képe most és akkor — és mé-
lyen felsóhajtott; első szülöttje nemsokára
doktor.

Felig büszke, felig fájdalmas mosoly mint
futó szellő vonult át viasz-sárga arcán. Va-
lóban oly öreg lettem? A tükörhöz lépett.
A fakó, beteges arc, a megöszült haj, a
homlok finom redői, a bágyadt szemek a
nyugalmat nem ismerő tudomány-szomjas bu-
várrol, de ifjuságról nem beszéltek azok.

Amint saját képéről olvassatta a keserű
valót, halk kocogás hallzik az ajtón. Is-
merte a kopogást, a szobalány volt. Zavarod-
tán lépett vissza; nem tarthatta volna őt
a lány valami szalmas vén gourmandnak,
ha a tükör előtt látva meglepi.

Egy kis idő telt el, míg szólott: szabad,

és egyenesen úgy rukkolni ki, hogy itt a könyv, tessék érte jönni, elvinni s olvasni, akinek tetszik. Legezélszerűbb eleinte csak keveseket valamely alkalmas helyen kaszinószerű összejövetelre invitálni s ott pipászó mellett egy kis társalgás, egy kis politizálás után egy-egy rövid, de érdekes felolvasást provokálni oly történeti munkából, melyet a nép már tárgyánál fogva kedvvel hallgat.

Ezeknek okos és tapintatos ismétlése után biztosra vehető, hogy az összejöveteleken — melyeket semmi esetre sem szabad gyakoriakká tenni — minden alkalommal többen fognak megjelenni.

Ha ezen az uton az érdeklődés fel van keltve, hamarosan akadnak, akik nem bírják bevárni a következő összejövetelt, hanem a félbemarád, érdekes történetnek odahaza való folytatását fogják kívánni. S ha ez uton évek során át az olvasási kedv fel van keltve, akkor, de csakis akkor következhetik a könyvtár tulajdonképpeni szervezése. De még akkor is csak úgy lehetséges valószínű népkönyvtár szervezése, ha annak beszerzésénél a nép zsebére nem apellálunk, sem a használatért díjat nem szedünk.

Akik tehát komolyan akarják a népkönyvtárakat, azok igyekezzenek a könyvtárt használni hivatott nép körén kívül álló módos egyéneket és társadalmi köröket arra bírni, hogy részint könyvek, részint pénz adományozása által ők létesítsék a könyvtárt.

Ezt a célt csak ezen az uton lehet megvalósítani. Aki hát akarja a célt,

az térjen erre az utra. Ajánljuk ezt nemcsak a dunántuli, hanem a többi közművelődési egyesületek figyelmébe is. Nagy czélok csak nagy elhatározásokon alapuló, kitartó munkával lehet elérni.

A gazdasági egyesület választmányi gyűlése.

Az alsófehérmegyei gazdasági egyesület választmánya f. évi november hó 13-án tartotta meg első választmányi ülést Zeyk Dániel főispán elnöke alatt. A választmányi ülés legfontosabb tárgyát a jövő évi millemáris kiállításra való részvétel módjainak megbeszélése és e tekintetbeni határozathozatal képezte. Gáspár János egyesületi igazgató egy kész tervezetet mutatott be, melyet csekély módosításokkal a választmány el is fogadott.

E tervezet értelmében az egyesület a rendelkezésére álló tér nagysága szerint 80 termény-mintát állítandó ki a kiállítási igazgatóság által ajánlott és a választmány által elfogadott mintájú üveg tartányokban. A kiállítással járó költségeket a választmány — hozzávetőleg — 200 forintban állapította meg, mely költségekhez minden egyes kiállító 1 frt 50 kr költséggel fog hozzá járulni. A kiállításra való részvételre köriratban lesz hívva az egyesület minden tagja; ezenkívül, hogy a kiállítandó termények gyűjtése annál hatékonyabb legyen, elhatározta a választmány, hogy az egyesület tagjai közül többeket felszólítandó, hogy a gyűjtést saját tevékenységükkel is előmozdítsák. Így a gyűjtés eszközésére felhívja a választmány a marosújvári járásban: Ikrich Arnoldot, Chirilla Istvánt, gr. Bethlen Sándort; a nagyenyedi járásban: Szász Józsefet, br. Bánffy Kázmér, Zeyk Gábort; a magyarigényi járásban: Csuka Domokost, Zöld Józsefet, Vadady Gergelyt; az alvinczi

járásban: Damó Vilmost, Batta Bertalant, Glück Mórt, Jónás Gézát; a kis-enyedi járásban: Pongrácz Gézát, Szalánczy Jenőt, Szombathy Lászlót; a balázsfalvi járásban: Simonffy Alajost, Thurzson Gyárfást, Versényi Károlyt, Vincze Miksát; a verespataki járásban: Imreh Károlyt; Gyulafehérvárt: Novák Ferenczet; Nagyenyedben: Kovács Gyulát; Abrudbányán: Boér Bélát; Vizaknán: Szöcs Józsefet és Timár Károlyt. Egyben különösen figyelmeztetve lesznek a gyűjtők, hogy a gyűjtés tárgyát leginkább és különösen buza, lóhere, zab és komló képezze.

A tárgysorozat többi pontjai értelmében a választmány, határozatilag, az egyesület papírjainak és értékeinek az ideiglenesen gondozóktól való átvételére és az új tisztviselőknek leendő átadására az elnököt, Gáspár János, Tóth Miklós és Müller Mihály tagokat küldi ki. A tagdíjak befizetésére nézve pedig elhatározta a választmány, hogy az alapító tagok a kötelezvény aláírása és illetve a díj befizetésére lesznek felhívva. A késedelmes rendes tagok pedig tagdíjaink befizetését a legkényelmesebb postai megfizések útján eszközölhetik. E.

A vadásztársulat vadászata.

A nagyenyedi vadásztársulat e hó 17-én és 18-án a „szabad erdőben” és a „kollegium erdeiben” sikerült vadászatot rendezett. A résztvevő tagok, u. m: Zeyk Dániel főispán, Csató János alispán, Tóth Miklós, Bánffy Kázmér br., Bánffy Ferencz br., Zeyk Gábor, Dezső Zsigmond, Varró László dr., Zsombori Sándor, Fonyi és Scheidel József urak már a kora reggeli órákban neki indultak az érdekesnek ígérkező vadászat kijelölt helyeire, hol csakhamar a nagyon ügyesen vezetett hajtók egy vaddisznót vertek fel. A hatalmas állat azonban a kordont keresztül törve, a hajtók részéről mindkét oldalán megsebe-

Alig nyílt ki az ajtó, hasztalan jött oly forrongásba a vére.

„Ohajt a nagyságos ur kávét?”

„Kávét? igen, igen, kérek. Hol van a feleségem?”

„A nagyságos asszony most akar a kiállításra”

„Ah ugy, — jó — kéretem egy pillanatra, csak egy pillanatra; mondja meg kérem.”

A kávé megérkezett. A professzor ur meg sem érintette. Hirtelen, nagy robajjal teljesen kitarva nyílik az ajtó, s valóban szükség is volt, amennyire csak lehetett, fölnyitni. Belépett egy hatalmas asszony, nagyszerű minden méretben, egy elhízott Juno; erő és egészség, élet minden vonás és mozdulatban — elegáns toilette — ő az — ő az.

Amint így állott előtte, akaratlanul is egy sétára kelle emlékeznie, amint egykor feleségét karjain vezette; egy ember a társaságból arra a merész gondolatra jött, hogy a professzor urnak semmi árnyéka nincs, s valóban csak a nagyságos asszony alakja vetett árnyat, a professzor uré eltévelyedett. Az emberek akkor szerfölött vidámságukban azzal a neveléses bon-mottal üdvözölték, hogy a professzor ur és neje a házasság közös örömeiben oly messzire mentek, hogy kettőjüknek egy árnyékuk van.

Amint így fájdalmasan magára tekintve törte a fejét, hol is lehet az árnyék, észébe jutott, hogy ő maga az árnyék felesége mellett.

Emlékezései és vizsgálódásából azonban fölébressztette junói feleségének éles hangja. Ez a hang egykor oly édes, oly lágy, oly gyöngéd és most . . . ah, ah!

„De hát, ember, mit akarsz?”

„Ah, ugy! bocsáss meg, kérlek, édes szívem, csak egy pillanatra jöjj ide, ülj le mellém, kérlek, csak egy pillanatra.”

„Ah, mit pillanai, furcsa követelések, Istene, hát még mi bajod van, mit akarsz még! De hát hamar!”

„Nézd, kedvesem, éppen most kaptam meg egy régi kéziratot.”

„Régi kézirat? Valóban, kérlek, talán csak meg fogsz engem kimélni attól, különösen most, éppen most. Mit érdekel engem a te régi papírod?”

„No de mégis talán érdekelni fog téged is, hisz hogy ugy mondjam, neked is van abban szereped.”

„Én — s egy régi kéziratban — ember!”

„Igen-igen, ugy van édes. Emlékezz csak édes Hermin — éjfél dolgoztam minden meglehetősen siker nélkül, s éjfél után szobámba jöttél”

„Én — én jöttem a te szo ilyet hallani! No, az ugyan rég lehetett.”

„Ugy husz éve.”

„Husz — no talán ugy lehet.”

„Persze azóta öregek lettünk.”

„Kérlek, kiméld.”

„Különösen én, hanem kérlek, foglalj helyet.”

„De hát ember, gondold meg, hogy Liza és Betti parázson állanak. Az ipar-kiállításra akarunk menni. Doktor N. lesz oly szíves, minket kalauzolni. Csak nem várakoztathatjuk őt szíveségeért? Négy óra, mialatt kimegyünk azzal a nyomorult lövonattal, mert tőled kocsira nem telik; egy óra elveszett, hét órákor, legkésőbb nyolczkor zárás. Hanem a kávéd még mindig itt — nem akarsz kávét — a régi rettenetes szokás, vagy talán szép akarsz lenni a hideg kávéval?”

Sohajtvá tette hozzá: „Tempi passati, temp passati.”

„Nos tehát mit akarsz azzal a régi kézirattal?” és csak most foglalt helyet, kedvetlenül, mint mindig, hanem fölötte elővigyázóan a toilette miatt.

„Én — én akkor valami új, nagyszerű definíciókat kerestem, tudod édes?”

„Definíciók és ha tudom-e? Ez háladatos thema lehet a legközelebbi péntek este; alkalmat ad, hogy a kérdések és feleletek özönében Liza, Thilda és Bettinek fejében világosságot gyujts, hanem én — én másnemű diókat török fel, nekem van elég gondom gyermekeinkkel, nagy háztartásunkkal — nincs időm definíciók felett gondolkodni.”

„Pedig akkor megfelelel arra.”

„Igen, akkor”

„Föltehetem tehát a kérdést?”

„S aztán felelnem kell azokra?”

„Ha kérhetlek, édes.”

„Nos tehát, mily nagy a világ, mi öök és szép, és mi jó?”

sítve, a cserjésekben eltűnt. Hogy mily hatalmas példány lehetett, tanúsítja, hogy noha mindkét oldalán megsebezett és vére nagy foltokban jelezte az utat, melyen keresztül törtetett: sikerült a düvadásnak, így megsebezve is, üldözői elől elmenekülnie.

Az érdekes hajtóvadászat befejezte után a társaság egy része, a főispán és alispán urak, Tóth Miklós, Zsombori és Fonyi urak, a délutáni órákban visszatértek Enyedre, míg a társaság másik része a szabaderdei erdészlakban töltötte az éjjelt és másnap a kopókkal egy özet és 4 nyulat sikerült felhajtania, melyek a vadászatnak áldozatául is estek. A sikerült vadászat rendezésében az érdem Varró László dr, Bánffy Kázmér br. és Dezső Zsigmond urakat illeti.

X.

A theol. akadémia hangversenye.

Ha hinnünk lehet ama mondásban, hogy a jó kezdetnek jó folytatása szokott lenni: akkor bátrak vagyunk minden profétai ihlet nélkül kész örömmel konstatálni, hogy a közelgő téli és farsangi szezon kellemes időtöltéssel kecsegteti városunk mulatni szerető közönségét, mert theol. akadémiánk ifjúságának nov. 16-iki, tánczczal egybekötött hangversenye teljes dicsőséggel nyitotta meg az egymásután következő mulatságaink nem rövid sorozatát.

A régi, jóhírű estély elé már előre élünk érdeklődéssel tekintett városunk és vidéknek intelligens közönsége, és összegyűlt akkora számmal, hogy a régi városháza nagyterme, mely méltóbb utódját óhajtva várja, alig győzte befogadni.

Ott láttuk a helyi és vidéki arisztokrácia számos tagját, a honorációról osztályt majdnem teljes számban s a vidékről többeket.

És a nagy közönség igen jól mulatott.

A derék rendező urak, nem kis fáradsággal, jó izléssel diszitették fel a rozoga termet. Ügyes és változatos műsort állítottak

„Igen — erre saját tapasztalatom és meggyőződésem után fogok felelni. Nagyok, mint a világ, az én gondjaim; örök: a mi adósságaink; szép egy villa W. vagy N.-ben, vagy miattam akár B.-ben is, ami nincs; és jó — mit mondjak erre? hogy definiáltam akkor?”

„Erre nem feleltél még akkor sem; engedj, hogy én fejtsem meg. Jó: megelégedni a gondokkal és az adósságokkal, s nem vágyani semminemű villák után akár W.-ben, akár N.-ben.”

„Ah ugy, kedves tanár ur, köszönöm a jóságos tanítást, hanem talán kaphattál volna erre más alkalmat is.” És gyorsan kisuhant.

A professzor ur el nem titkolható örömmel dörzsölte kezeit. Egy győzelem neje fölött; nehéz, végtelen nehéz volt, hanem ma győzött fényesen, mint Frigyes Leuthennél.

Mélyen sohajtva foglalt helyet azonban kedves karosszékeiben, s az öregedő homlokát kezeibe támasztva, gondolatokba merült.

Valami rettenetes lepte meg. Éppen most, a nyert csata után! Hát még sem volt ez pyrrhusi győzelem! E pillanatban nem gondolt arra.

Lelke előtt vidáman vonultak el tanulóévei, azután a nap, midőn megismerte őt, s az óra, melyben bevallotta szerelmét. Az úde lány-arcz áll előtte fénylő világításban.

Hangokat hall, lágy akkordokat ifju éveiből, hallja az ifjuság dalát:

Oh jerum, jerum bum,
Quae mutatio rerum.

össze, melynek minden pontja kiérdemelte a közönség tetszését. Az ezt követő táncmulatságra pedig kedvesen gondolhatnak vissza mindazok, kik résztvettek benne.

A műsor lefolyásáról, megtevére rá — sine ira et studio — méltányos megjegyzéseinket, a következőket adjuk: Első volt a főiskolai vonós zenekar jól betanult nyitánya. Ezután Szilágyi Róza k. a. szavaltta el Várady Antal „Utolsó sor” cz. költeményét, s szavallatával sok tapsot, kihívást és két szép csokrot kapott. Fellépte debut-je is volt, mely alkalomból konstatáljuk, hogy erős és az apróbb nuance-okig színezésre képes kellemes hangja van. Ugy hisszük azonban, hogy hangja és temperamentuma — mostani választásától eltérőleg, mely kissé tulszerény volt képességével szemben — inkább az elbeszélő és drámai elemek interpretálására fogják vezérelni.

Most a theol. dalkar énekelt tetszéssel, mely után dr. Bartók György theol. tanár felolvasása következett, ki szép és magvas essay jében a nyelvről és vallásról értekezett. Zajosan megtapsolták.

Erre előadás következett. Vörösmarty „Áldozat” cz. tragédiája I. flv. első jelenetét mutatták be: Briszticsányi Katicza k. a., Sebestyén Ferencz th. és Máthé Sámuel th. Az előadás jól sikerült. Bisztricsány k. a. lyrai hangja teljes közvetlenségével személyesítette Csikárt s játéka is — leszámítva egy kis ide-oda mozgást, mintha feszélyezett lett volna — szép és jellemzetes volt. A közönség sűrű tapsal és egy szép virágcsokorral fejezte ki elismerését. Jó partnere volt Sebestyén Ferencz (Szabolcs), ki értelmes és gondos alakításban ábrázolta Előd vezér fiát s bárha itt-ott nem is találta el kellőleg a hangot, s játéka bizonyos merevség is vala észlelhető, egészben véve méltó volt a közönség elismerő tapsaira.

Az est legkedvesebb, vagy ha úgy tetszik legtetszetősebb piéce a vegyes dalkar éneke volt. Borsay zenetanár precíz betanításával és dirigálása mellett a kedvelt Balatoni-nótákból adtak elő néhányat, nagy tetszés és tapsvihar között, úgy, hogy meg is kellett egy párt ismételniük.

Végezetre megkezdődött a táncz, fokozódó jó hangulatban tartva éjjel után két óráig. A négyeseket körülbelől nyolczvan pár járta. A zene gyenge, néha éppen rossz volt.

Tiszta jövedelem elég szép

A hangversenyen és az azt követő táncmulatságban a következő hölgyek vettek részt: Asztalos Jánosné, Asztalos Ilonka és Margit, Barabás Károlyné, br. Bánffy Kázmérné, Bihari Istvánné, Bihari Etel és Jolán, Bisztricsány Lajosné, Bisztricsány Katicza és Tréza, Borsay Samuné, Cseresznyés Gyuláné, Dömök Erzsébet, Dezső Zsigáné, Fogarasi Béláné, Folyovich Sándorné, Folyovich Annuska, Fűzi Katinka, Gáli Etelka (Szlatina), Grünfeld Sárika, Hajdu Erzsike, Horváth Józsefné, Horváth Margit, Jancsó Sándorné, Kasselik Emilia, Keresztes Józsefné, Keresztes nővérek (Felvincz), Klein Árpádné, Klein Ilonka, Kolumbán Esztike (Gyulafehérvár), Lamács Lujza, Lázár Adolfné, Lázár Marika, Lóte Pirike, Makkai Nelli, Meleg Ilona (Csekelaka), özv. dr. Malomné, Mórággyi Istvánné, Mórággyi Margit, Müller Mihályné, Müller Irén, Müller Irma (Bodon), özv. Nagy Károlyné, Nádudvary Giza (Felvincz), Magyar Anna (Felvincz), Pánczél Erzsé, özv. dr. Reznekné, Sándor Miklósné, Sándor Lujza, Seprényi Jánosné, Seprényi Erzsé, Steiger Zsigmondné (M.-Ujvár), Szathmári Pálné, Szathmári Bella

(Miriszló), Szász Józsefné, Szász Matild (Halmi), Szentjánossy Emmike (Magyar-Igen), Székelyné, Székely Rózsika és Zsuzsika, Székely Katinka, Szigeti Jánosné, Szilágyi Gyuláné, Szilágyi Ila és Rózsika, Szilágyi Farkasné, Szilágyi Gizi, Tóth Sándorné, Tóth Irma, Török Bertalanné, Urayné, Vajna Janka, Váró Ferenczné, Váró Jolán, Veress Kálmánné (Felenyed), Veres Zsuzsika, Veress Jolánka (Sárd), dr. Winkler Albertné, id. Winkler Jánosné, Winkler Bella, Virágháti Ida, Zeyk Ella és Zeyk Janka (Diód).

Óhajtjuk, hogy theol. akadémiánk hallgatói még sok ilyen kellemes estét szerezzenek városunk közönségének.

Vidi.

Levelezés.

Iskolás gyermekek felruházása.

M.-Ujvár, 1895. nov. 19.

A marosujvári szegénysorsu iskolás gyermekeket segélyező egyesület folyó hó 17-én délután 3 órakor tartotta meg a leányiskola egyik termében ruhakiosztással egybekötött évi közgyűlést.

Az elnöki teendőket Sándor Jenőné, az egyesület buzgó, derek alelnöke teljesítette. Az ügyesen szerkesztett titkári jelentés után — mely magában foglalta az egyesület évi működését — következett a pénztár- és raktárvizsgáló-bizottságok jelentései, melyekből megtudtuk, hogy az egyesületnek, mely ez év márczius havában alakult meg, tehát alig fel éve, — november hó 13-áig 600 frt 80 kr készpénz bevétele volt s ezen kívül mintegy 100 frt értékű ruhanemű. Ez összegből és ruhaneműből ez év folyamán 400 frt erejéig segélyezett 83 tanuló tankönyvvel és ruhaneművel.

Dicséret és elismerés illeti az egyesület derek tisztviselőit fáradhatatlan buzgalmukért, ugyszintén a jószívű adakozókat, kik lehetővé tették, hogy Marosujvár ebben a nemes és szépírányu tevékenységben kiállhatja a versenyt a nagyobb és gazdagabb városokkal; sőt tekintve az arányt, akárhányat felül is mult.

A segélyezendő növendékek tanítójuk, illetve tanítónőjük vezetése alatt vonultak a tanterembe, ahol azután mindenki megkapta a maga ruháját.

Mily öröm és boldogság sugárzott ki szegény kisdedeink arczaírók, midőn a vékony és rongyos ruha helyett egészen új és meleg ruhát kaptak!

A ruhakiosztás után Sándor Jenőné elnök nagysága egy csinos és gondosan összeállított beszédben szólott az egyesület tagjaihoz, a felsegéltek szüleikhez s a növendékekhez. A közgyűlés tapintatos vezetéseért s a szép beszédért gratulálunk ő nagyságának!

Egyetértés, kitarás és fenkölt gondolkodás vezesse továbbra is az egyesület tisztviselőkarát, akkor az egyesület megizmósodása és virágzása biztosítva van.

Az államiskola igazgatója pedig büszke lehet, hogy ezt az egyesületet megalkotva, lehetővé tette, hogy Marosujvár nemesen gondolkodó intelligenciájának s nagyérdemű közönségének áldozatkészségével a szegény tanulókat már az első évben ily nagy összeggel segélyezhette. Így elérte azt a czélt, hogy ruhátlanág miatt iskolai mulasztások alig fordulnak elő.

x+y.

Ezer év!*

Rövid kor az idő soha még nem pihenő folyamában és mégis mily óriási időszak egy fejlődés történetében! Ezer év viharzott le azóta, hogy a nemes magyar nép elhagyván ősz hazáját, Árpád a honalapító vezérlete alatt átlépte ez erdős, bércezes, napsugaras ország határait, s millió szívek ujjonganak most a roppant jelentőségű évforduló felé. Mert ime, nemzetek és népek születtek és haltak el ez ezer esztendő alatt. A mult idők ölében sok nemzet tragikus sorsa van eltemetve; forradalmak és testvérháborúk dúltak az egyes népek között s nem egy törzs bukott a fényes magaslatról, amelyen állott.

A korszakok romjain új korszakok támadtak, a népek sirjain új népek keletkeztek, de Magyarország erősen állott e harcok és viharok közepette. Eletfájának gyökerei melyek és erősek valának, mint a nemzet lelke. Igaz, hogy ami óta Árpád e szép hazát elfoglalta, mindig külső harcok és belső villogások teptek a nemzet szívet; török-tatár pusztította, testvérharcok rázkódtatták meg az országot, de a magyar nép szent törekvéssel óvta meg nemzeti jellegét, a honszeretetet és nagyjainak kultuszát, ősi tradícióit és nagygyá lett külső és belső ellenségei daczára.

E folytonos harcok sok ideig akadályozták meg a kultúra fejlődését. Hosszu századokon át ugaron hevert a nemzet sok nemes tehetsége. Ipara, kereskedelme, művészete és irodalma messze elmaradt a többi európai kulturállamok mögött. De mindezt pótolta az utolsó évtizedekben. A nemzeti újjászületés nagy korszaka óta óriási léptekkel haladt a kultúra eszmenye felé s ma már dicsőségesen uralkodik I. Ferencz József király ideje alatt büszkén mérközhetik a többi nemzettel. Ugyszólván egy ugrással érte el azt, amit más nemzet csak százados fejlődéssel érhet el. És minden evtized újabb diadalt jelent a nemzet életében.

E diszmű kiadója tíz esztendeig volt távol Magyarországtól; ezalatt bejárta az ó és új világ minden nevezetes országait és városait, látta a modern nagy kulturnemzetek roppant fejlődését és ime, mire visszatért tíz esztendő után, mily örömteljes meglepetés várt reá!

Ott látta a nemzetet azon a magaslaton, amelyen a többi nagy nemzet állt; látta, hogy a nemzetet saját benső ereje, nemzeti egyénisége és temperamentuma emelték és tették keppessé arra, hogy lépést tartson a többi kulturnemzettel. Kereskedelme, ipara, irodalma, művészete mind egyrangú a többivel. A főváros pompás fölvirágzása, építkezése és mindaz, ami egy országot nagygyá, boldoggá és gazdaggá tesz, föltalálható ez országban.

Ez birta reá e sorok íróját, hogy e diszalbumot kiadja a millenniumi kiállítás alkalmára, amikor itt a nemzet ki fogja tártni mindazt, amit produkálni tudott. Kiadta e diszművet a magyar kormány, a magyar kir. államvasutak és a kiállítás igazgatóságának támogatásával és közreműködésével, hogy miután a nyelv szegény a fejlődés e nagyságát leírni, képekben mutassa meg a külföldnek, hogy mire képes egy nemzet rövid evtizedek alatt.

Hadd jöjjön ide a francia, az angol, az olasz, a német és valamennyi, aki saját nem-

* Az „Ezeréves Magyarország és a millenniumi kiállítás” ezimű diszmű előszava. Megjelenik kéthetenként 12 füzetben á 40 kr.

zetének a nagyságára büszke, és bámulja meg a kiállítás csodáit, s a nemzet nagy életrevalóságát.

Laurencic Gyula.

Vegyes hírek.

— **Erzsébet** királyné nevenapja alkalmából a helybeli róm. kath. templomban istentisztelet tartott. Az istentiszteleten ft. Deli Ödön házfőnök czelebrált fényes segédlettel. Az istentiszteleten az állami hivatalok, honvédség és csendőrség vett részt.

— **Szép ünnepély** folyt le f. hó 19-én az állami polg. leányiskola nagytermében. Erzsébet napján az áll. polg. leányiskola növendékei szeretett igazgatónőjük, Dömök Erzsébet tiszteletére szép matinée-t rendeztek, e szép ünnepélyre izlésesen kiállított műsorral hívták meg az ünnepelet, melynek külső részén az év, hó és nap áll, belső balfelén pedig igazgatónőjük iránt érzett tiszteletük- és szeretetüknek adva kifejezést, meghívják a matinée-re, jobbfelől a következő műsor állt: Ima; éneklik az iskola növendékei. Ima után — mivel e napon tartá meg az iskola önképzőkör első gyűlését — Szilágyi Giza üdvözölte az igazgatónőt. Üdvözölő beszéd; Kovács Mariska és Papp Cornél által. „Waldebrauschen”; zongorán előadta Magyar Jolán. „Virágok tündére”; előadták Havas Irma és Ella, Kaba Anna, Müller Ida, Veres Tinka, Straub Jolán, Simon Erzsé, Horváth Lili. Népdalok; énekelték az isk. növendékei. „A koldus”, Ábrányitól; szavalta Sallak Lilla. Az üdvözlések alkalmával az iskola valamennyi osztálya szép csokrokat nyújtott át, mire az igazgatónő meghatott szavakkal fejezte ki köszönetét növendékeinek és kartársainak, kik az ünnepély rendezésében részt vettek. Az iskola más két, kedves tanítónőjét, Barabás és Hajdu Erzsit, azelőtti napon szintén remek csokrokkal tüntették ki tanítványaik.

— **Halálozás.** F. hó 20-án temették el a vármegye tiszti és kezelő személyzete, Nagy-Enyed város tanácsa és számos tisztelője jelenlétében a 48-as honvédet s a vármegye öreg hivatalnokát: mezőtelegdi Telegdi Mór Jánost. A boldogult működését a városnál mint adószedő kezdte meg, később megyei árvaszéki közigyám lett, majd mint szolgabírói irnok működött, míg mint megyei árvaszéki irnokot érte utól, 72 éves korában, a pontos, lelkiismeretes és köztiszteltetnek örvendő hivatalnokot a halál. Nyugodjék csendesen. A család az elhalálózásról a következő gyászjelentést adta ki:

Telegdi Eliz, Telegdi István és neje Abend Emilia, Telegdi Ferencz és neje Straub Mariska a maguk, valamint sógornőjük öz. Telegdi Károlyné szül. Szikszai Klára, ugy a közelebbi és távolabbi rokonok nevében mely fájdalommal tudatják, hogy a forrón szeretett édes apa, rokon és jó barát mezőtelegdi Telegdi Mór János birtokos, megyei hivatalnok, 1848—49-es honv. tizedes folyó hó 18-án estéli 8 órakor, életének 72., özvegységének 30-ik évében végelgyengülés következtében több heti szenvedés után kimult. Egy szép élet szövétnéke aludt ki a legmélyebb fájdalommal siratott édes atya ajkainak elnémultával. A család, melynek örangyala, jó szelleme vala, nem fogja felejteni soha; ez az örangyal megszünt és nem tér többé vissza övéihez. A megboldogult hült tetemei folyó hó 20-án délután 1/23 órakor fognak a tövis-utczai házában végzendő róm. kath. halotti szertartás után az ev. ref. temetőbe a családi sírban örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szentmise áldozat f. hó 21-én délelőtt 10 órakor fog a helybeli róm. kath. templomban az Egék Urának bemutatni. Em-

léke legyen áldott, nyugalma zavartalan! Nagy-Enyeden, 1895. november 18-án.

— **Nagy idők tanuja.** Szatmár-németi id. Liptai József, ki 1848-ban mint nemzetőr szolgálta hazáját, folyó hó 17-én 87 éves korában elhalt. Benne dr. Farnos Árpádné nagyatyját, Liptai István helybeli butor- és gépraktáros atyját gyászolja.

— **Vörösmarty-emlékünnepe.** Vörösmarty Mihály születésének XCV. és halálának XL. évfordulója alkalmából a Bethlenkollegium főgimnáziumi ifjuságának önképzőkör 1895. december hó 1-én d. e. fél 11 órakor a kollegium tornatermében emlékünnepet rendez. Az ünnep programja: 1. A „Fóti-dal” I. és XI. vers-szaka. Férfi-karének. 2. Megnyitó szó Váro Ferencz vezető tanártól. 3. Emlékbeszédet mond Székely János VIII. o. t. 4. Alkalmi óda, Szász Albert VIII. o. t.-tól; szavalja Derzi Ödön VII. o. t. 5. „Szép Ilonka.” Melodráma. (Zenéje Erney-től). Szilágyi Ila k. a. zongorakiséretével szavalja Müller Zoltán VIII. o. t. 6. „Marót bán” ismeretése Batta Mihály VIII. o. t.-tól. A dráma V. felvonásából részletet szavalnak Kozma László (Marót) és Szász Albert (Bod) VIII. o. t. 7. Bordal, Erkel Bánkban-jából. Férfi-karének. 8. Vörösmarty hazafias liráját méltatja László Gyula VIII. o. t. 9. „A vén cigány”; szavalja Bitai Béla VII. o. t. 10. „Szózat.”

— **Statisztika.** Gazdasszonyainkat a heti piacra behozott majorságok sokasága meglepven, kérdezősködés után megtudták, hogy oka ennek az az átkozott tyatyistika, mely kényszeríti a falusi népet a majorságok eladására, mert — ugymond — a jegyző ur azt is felírja a tyatyistikába, minek bizonyonyosan adózás lesz a vége.

— **Fillérestély.** A nagyenyedi „szegény tanulókat segélyező kör” ujonan alakult választmánya szokásos és népszerű fillérestélyeit jövőre is folytatni fogja. Az idej első fillérestély nov. 30-án lesz érdekes és változatos programmal. Lesz benne felolvasás, szavaltat, czimbalom-solo és ének-duett cigányzene kísérettel. Remélhető, hogy t. községünk nagy számmal fogja ez alkalommal is fölkeresni a jóteknyczélú mulatságot, melynek jövedelméből minden fillér egy-egy könyecseppet törül le anyagiakban szűkölködő szegény tanulóink arczáról. A belépti díj 30 kr lesz, s műsor után éjfélleg táncz következik. A meghívók a jövő hét elején fognak szétküldetni. Egyben tudatjuk a r. bizottság megbízása folytán, hogy akik meghívót tévedésből vagy a rendezőségtől nem függő okokból nem kapnának, sziveskedjenek ezt Wokál J. utóda könyvkereskedésében bejelenteni, hogy utólag küldhető legyen.

— **Figyelmeztetés.** A beállott erős havas idő következtében figyelmeztetik minden házigazda, hogy a telke előtt elvonuló járdát lehetőleg tisztán tartsa, hogy ne kellessék a szabályrendeletben előirt kényszerhez folyamodni.

— **Az ezredéves kiállítás megtekintése** képezi most minden magyar ember hű vágyát. S hogy e vágyát mindenki teljesíthesse, a m. kir. államvasutak menetjegyirodája „Millennium” címmel Budapestén utazási és ellátási váliatlatot létesített, melynek igénybevételével ki-ki csekély költséggel utazhatik a fővárosba, megtekintheti ugy a kiállítást, mint Budapest nevezetességeit és ott tartózkodása alatt jutányos árak mellett résztesül szállásban és ételmezésben. A feltételek részleteiről bővebb felvilágosítást itj. Cirner József nyújt, aki egyszersmind

utazási és ellátási könyvecskékre előjegyzéseket is elfogad.

— **Nyilvános köszönet.** A következő sorok közlésére kértünk fel: Kedves köteleseget teljesíték, midőn a nyilvánosság előtt is köszönetemet és hálámát fejezem ki Kerekes Mihályné, özv. Veres Miklósné, Harmath Miklósné, özv. Székelyhidyné, Nagy Istvánné ó nagyságaiknak, valamint tek. Korbuly Bálint urnak s mindazoknak, kik a lourdesi kápolna megteremtését és felékesítését az Úr nagyobb dicsőségére és mindnyájunk lelki örömeire s vigasztalására kegyesek voltak gazdag adományaikkal elősegíteni és létrehozni. „Ha az Úr kedvéért adsz, ő lesz jutalmad.“ Vazul, in Ps. 14. N.-Enyed, 1895. november 17-én. Deli Ödön róm. kath. lelkész.

— **Adakozás.** Az 1895. november hó 16-án megtartott theol. estelyen felülfizetni sziveskedtek: Balla Istvánné 20 kr, nt. dr. Bartók György 1 frt, Bartók Gábor 1 frt, Benedek Sámuel 40 kr, Bisztricsány Lajos 1 frt 30 kr, Csató János alispán 1 frt, Dobai Sándor (Kis-Kerek) 2 frt 40 kr, Gáspár János 2 frt, Gulácsi Józsefné 20 kr, Harmath Antal 50 kr, H. J. 40 kr, Horátsik János 2 frt 40 kr, dr. Jenei Elek 1 frt, nt. Jancsó Sándor 1 frt, Kovács Károly (Utrecht) 2 frt, Kovács János 20 kr, Müller Albertné 1 frt, nt. Nagy Lajos 90 kr, nt. Nagy Károly (Kolozsvár) 1 frt, N. N. 19 kr, N. N. 40 kr, N. N. 40 kr, N. N. 40 kr, dr. Reich Béla 1 frt, Seres Attila (B. Benedek) 2 frt, nt. Szécsi Ferencz 2 frt, nt. Szilágyi Farkas 2 frt, Tóth Miklós 1 frt, Vallancs Miklós (Kolozsvár) 20 kr, Varró László 60 kr, Ziyda János 80 kr, egy VIII. osztályos 30 kr, X. X. 80 kr, X. Y. 40 kr. Köszönet a nemes szíveknek! N.-Enyed, 1895. november 20-án. A rendezőség.

— **Nyilvános számadás.** Özv. Székelyhidyné Jánosné és Nagy Istvánné által kibocsátott gyűjtőívén a helybeli róm. kath. templomban ujonnan felállított „Lourdesi Mária“ oltárra veendő gyertyatartók beszerzési árába a következők voltak szívesek adakozni: Zeyk Dániel főispán 5 frt, Andrási nagyvárad kanonok 5 frt, Török Bertalané, Polyovich Sándor, Harmath Miklósné 2—2 frt, Török Antal, dr. Bocz Józsefné, Hudelisz Mátyásné. 1.50—1.50 frt, Székelyhidyné János, Nagy Istvánné, Szász Józsefné, özv. Székelyhidyné Jánosné, Nagy Gyuláné, Müller Mihályné, ifj. Winkler Jánosné, Vajda Péter, Bisztricsány Lajos, Mike Béla, Lusztig Lászlóné, özv. Veress Miklósné, Nyisztor Istvánné, Nuridsány Jánosné, Kovács Józsefné, Wittner Katinka, Harmath Antalné, Korbuly Bálintné, özvegy Wokál Jánosné, Mártoni Anna 1—1 frt, Székely József, Tete János, Cirner Józsefné, Ujvári Imréné, özv. Dévai Mihályné, Werner Ödön, Izay Gergelyné, Boros Pál, N. N., N. N., Will Károlyné, Szakács Gyula, Hollós István, Jakab Károly, Bálint Jánosné, Miksa Zsuzsanna, Bertlef József, Krisay József, Cservény Mátyás, Gajzágó Nina, Straub Anna, Dunai Margit 50—50 kr, Áron János 40 kr, Lukács István 30 kr, Telegdi Liza, N. N., Dunai Györgyné, Hödl Lambert, Baliga Imre, Bíró Rebeka, N. N., Lázár Adolfné, Wilk Edéné, Lázár Triff, Aczél Lajosné 20—20 kr, N. N., Biróné, Tamás Lina, N. N. 10—10 kr, özv. Tüzesné, Abonyi Marián, Tauber Juliánna, Merehám Juliánna, Asszony-Mária, Kovács Erzsébet, Majer Zsuzsa, Majer Mariska (Maros-Ujvár), Czipcer N., Mayer N., összesen 2 frt 25 kr, Halász József 10 kr. Az összes adakozás összege 56 frt 80 kr.

Apróságok.

Előny.

A: A borostyánszipka előnyösebb a dohányszőke részére, mint bármely más szipka.
B: Hogy-hogy?

A: Csak úgy, hogy ha a köveztet esik, nem kell többé érte nyulnunk.

Bohóc-stikli.

Nagy mulatságot szerzett Avricourt lothringeni városkában a czirkusz közönségének „Dummer August“ egyik tehetséges kollegája. Egy francia czirkusz ütötte föl ugyanis sátorát a városkában és mert az előadások nagyon jók voltak, sokan még a határon túlról is átjöttek a czirkusz műsorát élvezni. A napokban egy francia paraszt jelent meg a czirkusz pénztáránál és lefizetve egy jegy árát, bement a nézőtérre. De a kék blúz atyafi, ahelyett, hogy nyugodtan viselte volna magát és csöndesen nézte volna az előadást, elkezdett ordítani, hogy neki muzsika kell. Le akarták csillapítani, de a paraszt csak tovább kiabált, hogy neki muzsikálnak. A közönség a csendháborító eltávolítását követelte, mire megjelent egy rendőr, aki galléron ragadta a parasztot és ki akarta vezetni. A czirkusz clownjai nem engedték ezt és ekkor kitűnt, hogy a parasztnak öltözött „Dummer August“ játszotta el oly mesterialien szerepét, hogy még az argusszemű rendőrt is megcsalta. Az imént még bosszus közönség erre természetesen csakugy tartotta a hasát a kaczagástól.

C s a r n o k.

Budapesti figurák.

Irta: Maróthi János.

VIII.

Pythia.

Ha egy budapesti tojásos kofa gyenge üzletet csinál a Rákóczy-téren és ennek következtében a részeges ura ütlegeit rettegi: a lutrizáshoz folyamodik. Buzgón rakja megálmodott és kombinált számait, melyek természetesen sohasem huzatnak ki a szerencsekerekéből. A sors azonban megszanja néha a szegény asszonyt, ki egy szerdai vagy szombati napon ámulva tapasztalja, hogy ime, „kijött“ mind az öt numerusa, csak hogy a lebergi huzásnál, holott ő — a prágaira rakta azokat. Ez a kis malőr azonban még nem szegi szárnyát az ő fektelen lutrizási kedvének, hanem fokozott reménységgel és megduplázott tétellel csalogatja magához Fortuna istenasszonyt.

De elvégre is mindent megun az ember, különösen ha siker nem koronázza számítárait. A tojásos kofa is abbahagyja idővel a szerencse üldözését, annyival is inkább, miután szükiben van a garasoknak. Fájó szívvel mond le a ternokról, melyek annyi fellegetvárának képezték alapját, és ismét neki lát tojás-kereskedésének fellendítéséhez.

Megesik azonban, hogy piaci kollegái tanácsért fordulnak hozzá lutri-számokat illetőleg és ő készséggel bocsát rendelkezésükre biztosan nyerő számokat, sőt álmaikat is megfejtí, mint az egy jól nevelt kofához illik is.

A tanács rendszeren csak akkor tanács, ha másoknak szolgálunk vele. Így a tojásos kofánál is és lassan-lassan hire terjed, hogy tőle kitűnő utasítást nyer mindenki, aki lottó utján akar meggazdagodni. Ezen a módon tehát a mi kofánk egy-kettőre népszerűsége tesz szert a piacon és miután senki se sajnál tőle egy pár hatoskát, örömmel veszi tudomásul, hogy az ő álomfejtő képessége voltaképpen nem is alkalmatlan módja a megélhetésnek.

Egy szép napon a piaci népség türesen találja a tojásos kofa helyét. Ez a változás nem teszi kíváncsivá a benfenteseket, hiszen régóta sejtik, hogy ő kelme a jósnő szerepére áhitozik, amely foglalkozás Budapesten meglehetősen jövedelmet hajt.

Sejtelmükben nem is csalatkoznak, mert

másnap az olesó képes lapok utolsó oldalán a következő kihirdetés olvasható:

„Jósnő, ki jövendöléseiben csalhatatlan, egész napon át a t. közönség rendelkezésére áll. Czim a kiadóhivatalban.“

Ime, a modern Pythia metamorfozisa.

*

Igénytelen földszintes ház hátulsó, udvari lakásában üt tanyát a jósnő. Nem ül triposzón, nem burkolja magát felhőkbe, mint ókori elődje, Pythia, mindazonáltal úgy érzi, hogy látokai hivatása van királyok és koldusok jövőjébe pillantani.

Ami azt illeti, királyok ugyan alig, de magasrangú személyiségek annál inkább fordulnak jós asszonyokhoz, hogy az élet könyvének ismeretlen fejezeteit olvashassák. A jós asszony küszöbét a társadalmi rétegek valamennyi alakja átlépi. A szegény házmesterné épp oly buzgón siet az ujkori Delphi felé, mint a grófné méltósága, avval a különbséggel, hogy előbbi öt perc alatt, utóbbi pedig egy délelőttön át lesz a csodák világába bevezetve.

Hja! a házmesterné nikkelpénzt, a grófné meg körmöczi aranyat hágy a javasasszony asztalán.

A jósnő látogatói leginkább nők. Női lélek fogékonyabb a titokzatosság és a babona iránt, mint a férfiú, az azonban nem zárja ki azt, hogy a férfiak ne vennék igénybe a jós szavakat.

Bizony akárhány bárgyu és féltékeny férj veszi segítségnek Pythia asszonyság természetfölötti tehetségét, sőt hallottam, hogy löversenyen játszó gavallérok is kérték volna tanácsát a jósnőnek.

Persze a jósnő — mielőtt mesterségéhez fog — mindenre előkészíti magát, hogy az esetleges zavarokat elkerülje, arra azonban egyik sem gondolt, hogy versenytípetek kívánjanak tőlük.

A jósnőnek érteni kell a kártyavetéshez, álomfejtéshez, de olvasnia kell tudni a tenyerek vonásaiból is. Azonkívül orvosi recepteket kell raktáron tartania bűnös asszonyok számára, valamint megkivánják tőle, hogy az álomital készítését értse.

Mondani se kell, hogy a fiatal leánykák gyakoriak a jósnő szegényes szobájában. Az is magától értetődik, hogy a szerelem hajtja őket oda. Valami bűvös szerre vágyakoznak, melylyel örökre magukhoz bilincselhetik szerelmesüket, továbbá örök-ifjúságot adó fűre fáj a foguk. A fiatal emberek sokkal ritkább vendégei a jósnőnek. Sőt azt lehet mondani, hogy egyáltalában nem mutatkoznak náluk. Ennek az az oka, hogy az ember fiatal korában, majdnem kivétel nélkül, hihetetlen Tamás; — nem hisz se emberben, se ördögben és semmiféle „A b r a k a d a b r a d e m b u m d u r ó“-ban.

Idősebb emberek már inkább hajlanak a misztikus felé és a jósnő ezeknek hosszú életet olvas ki szemeikből, miért természetesen busás honoráriumban részesül.

Mesterségük kezdetekor a jósnők maguk is érzik, mily nehéz a publikumot kielégíteni. Ha valaki jósnőhöz fordul: bizonyára nem azért fizeti meg a taksát, hogy tőle rossz híreket kapjon a jövőjét illetőleg, valamint ha csupa kellemes, meglepő újdonságot hallat az orákulum, könnyen az a gyanuja támadhat, hogy a jósnő jó pénzért jót — hazudik.

Álljunk meg ez utóbbi szónál. Intelligens ember előtt, azt hiszem, fölösleges bizonyítani, hogy a jóslás mestersége alfától omegáig — hazugság. Csak hogy fáradságos hazugság!

515—1895. szám.

Árverési hirdetés.

Alólt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-ez. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyenyedi kir. járásbírósg 1718—895 számú végrehajtó javára nagyenyedi lakos Hannich Henrik végrehajtó javára nagyenyedi lakos Grün József ellen 60 frt tőke, ennek 1890. év november hó 17. napjától számított 6% kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság felülfoglaltatott, a nagyenyedi kir. járásbírósgnak 2964—885 sz. a. lefoglalt összes ingóságok, melynek becserkéke 543 frt 90 kr, nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 3548—1895. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Nagy-Enyeden a város háza előtt leendő eszközésére 1895. évi nov. hó 28-ik napjának délelőtti 10 óra határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-ez. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladaini fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi

LX. t.-ez. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő,
Kelt Nagy-Enyeden, 1895. évi nov. hó 9-én.

Gajzágó Simon,
kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetés.

A nagyenyedi ev. ref. és luth. testvéregyházak közös tulajdonát képező **Hank-féle** (vár 5. sz. a.), **Sárpataki-féle** (vár 10. sz. a.) és **Lukács-féle** (vár 15. sz. a.) házas telkeknek 1896. évi április hó 24-től kezdődő 3 évre leendő bérbeadása iránt **1895. évi deczem-**

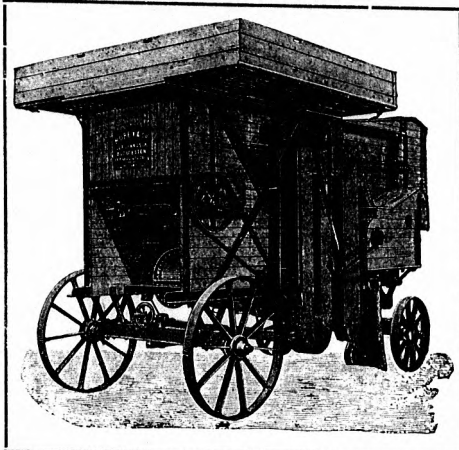
ber hó 2-án délután 3 órakor az ev. ref. kántortanítói lakáson nyilvános árverés fog tartatni.

Árverezők tartoznak a Hank-féle házáért 171 frt 15 kr, a Sárpataki-féle házáért 169 frt és a Lukács-féle házáért 315 frt kikiáltási bérösszegnek 10%-át az árverezés megkezdése előtt a kiküldött bizottság kezéhez letenni. Zárt írásbeli ajánlatok is elfogadhatnak.

Nagy-Enyed, 1895. november 11.

Benedek Gábor,
egyh. pénztáros.

2-1

ROBEY & COMP.

GÉPGYÁROSOK,

BUDAPEST, IX. kerület Rákos-utca 5—9. szám.

Ajánlják:

„RECORD”

nevű

uj szabadalmazott és jelesnek bizonyult

egyesített lóhere-, luczerna- és más eféle hüvelyeseket cséplő, fejtő és tisztítógépüket.

Árjegyzékek és költségvetések kivanatra ingyen és bérmentve.

Névjegyek és ujévi üdvözetek!

Jelen soraimmal van szerencsém tudatni a nagyérdemű közönséggel, hogy ez évben üzletemet kibővítvén, **raktáron tartok** mindennemű **levélpapirokat** a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kiállításig. Ezen cikkek különösen alkalmasak

karácsonyi és ujévi ajándékoknak!

A levélpapírok kivánságra **névvel** avagy **monogrammal** láthatók el igen jutányos áron **Levelezőlap-kártyák, névjegyek, ujévi üdvözetek** dus választékban vannak raktáron.

Ezen fenti cikkeimet Magyar-utca 2. szám (az udvarban) alatti irodámban a vevő közönség legnagyobb kényelmére úgy állítottam ki, hogy azok megtekintése is mindenkinek élvezetelt szerezzen.

Az igen tisztelt vevő közönség szives látogatását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

Ifj. Girner József.

Ajándék levéldobozok.

Levelező-kártyák.

Névjegyek és ujévi üdvözetek!

Hirdetmény.

A magyar osztálysorsjáték második osztályának húzása december 6-án kezdődik és december 14-éig tart.

Vételsorsjegyek amíg a készlet tart és pedig:

egy egész sorsjegy 80 koronáért,

egy tized sorsjegy 8 koronáért és

egy huszad sorsjegy 4 koronáért

az ismert elárusítóknál kaphatók, akik egyszersmind mindennemű felvilágosítással szolgálnak. Megrendelésekkel kérjük ezekhez (nem hozzánk) fordulni.

Budapest, 1895. november 1-én.

Magyar Osztálysorsjáték Igazgatósága.

M á r

1895. évi december hó 6-ától 14-éig

ejtetik meg a

Magyar Osztály-Sorsjáték

NAGY NYEREMÉNYHÚZÁSA,

melyben 21,499 pénznyeremény kerül

4 millió 332,000 korona

összértékben kisorsolásra, többek között egy 600,000 koronás jutalom 400,000, 200,000, 100,000, 50,000 stb. stb. koronás nyereményekkel.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

Egy Millió Korona.

A sorsjegyek árai:

1 egész 40 frt, 1 fél = $\frac{5}{10}$ 20 frt, 1 tized 4 frt, 1 huszad 2 frt.

(Portóért 5 kr, ajánlott levelekért 15 kr, nyereményjegyzékért 10 kr fizatendő.)

Ajánlja és szétküldi postautalvány ellenében vagy utánvétellel is

HEINTZE KÁROLY, főelárusító, Budapest,
Szervita-tér 3. szám.

Hogy a tisztelt közönség különböző számokból álló több sorsjegy birtokában nagyobb nyeremény-kilátáshoz jusson, 5 vagy ennél több sorsjegy vásárlásánál a **legkülönbélebb számokat** állítom össze tetszés szerint egész, fél, tized és huszadokból.

Sürgönyezim : **Lottoheintze Budapest.**